

عنوان مقاله:

بررسی اثر نانو تکنولوژی در حفظ آثار نقاشی ارزشمند سنتی مطالعه موردی ایران

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی عمران، معماری و منظر شهری (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

محمدرضا شریف زاده - استادیار دانشکده هنر و معماری دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران مرکز

مریم گلشائیان - کارشناس ارشد پژوهش هنر دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران

حامد صالح برمی - دانشجوی دکتری تخصصی نانو دارو، دانشگاه علوم پزشکی تهران

خلاصه مقاله:

پیش از سال های دهه 40 شمسی، فعالیت های انجام شده در حوزه حفاظت از نقاشی های دیواری در ایران، با مبانی نوین مرمت مطرح شده توسط هیئت متخصصان ایتالیایی (ایزمئو) در سال های پس از این دهه، منطبق نبوده است اگر چه ریختن و یا تیشه ای کردن نقاشی های دیواری آسیب دیده و کشیدن گچ روی آنها توسط نقاشان، که در دوره های مختلف و با هدف بازسازی نقاشی انجام شده، نوعی رویکرد حفاظتی محسوب می شود، اما شیوه ای است که از طریق بازسازی و نوسازی نقاشی ها، بدون حفظ اصالت اثر و متمایز با نوع عملکرد در سال های آغاز مرمت علمی و نوین صورت پذیرفته است. نمونه های بسیاری از نقاشی های دیواری به ویژه در آثار شاخص (اصفهان، شیراز و...) مشاهده می شوند که به صورت چند لایه روی هم اجرا شده اند. آثاری که توسط استادان مطرح همچون مصورالملکی جواد رستم شیرازی دران دوران بازسازی شده اند. اهداف این پژوهش، پس از بررسی پیشینه تحقیقات در این حوزه و آگاهی از عدم وجود مستندات و پژوهش های منسجم مربوط به این روند در سال های قبل از دهه 40 شمسی، نیز با نگاه به ضرورت شناخت این مستندات به منظور پیشبرد اهداف حوزه مرمت و پاسخگویی به پرسش ها و ابهامات موجود در این زمینه تعریف شده است. موضوعاتی که ما را بر آن داشت تا در این مجال، با نگاهی کوتاه به بررسی نوین روش نانوتکنولوژی بر مرمت آثار نقاشی و دلایل کاربرد آنها، نوع دیدگاه و روند مرمت سنتی را مورد کاوش قرار دهیم و نتایج بهبودی و مقایسه ای از مرمت را با روش های سنتی و روش نانو بیان نماییم.

کلمات کلیدی:

نانو پوشش، نقاشی، مرمت نقاشی دیواری، نقاشی دیواری سنتی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/538836>

